

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 5016200550
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200550.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: J. F. J. (právna nástupkyňa po zomretom J.N. J.), bytom G. U. XXXX/X, Ž., proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku J. J., o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. apríla 2016 a iné, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 24Sd/135/2016-206 zo dňa 10. mája 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 24Sd/135/2016-206 zo dňa 10. mája 2019 o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd uznesením, č. k. 24Sd/135/2016-206 zo dňa 10.05.2019, prerušil konanie o opravnom prostriedku podanom navrhovateľom proti rozhodnutiu odporkyne, č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.04.2016 a iné.

Napadnutým rozhodnutím, č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.04.2016 (ďalej len „Rozhodnutie I“), odporkyňa podľa § 66 a § 112 ods. 1 a 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť pôvodného navrhovateľa, J. J. (ďalej len „navrhovateľ“), zo dňa 04.01.2016, ktorou prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal o prepočítanie starobného dôchodku. Proti Rozhodnutiu I podal navrhovateľ opravný prostriedok zo dňa 13.05.2016, o ktorom rozhodla odporkyňa dňa 19.05.2016 rozhodnutím, č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „Rozhodnutie II“), ktorým podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšila navrhovateľovi starobný dôchodok od 01.01.2016. Zvýšenie navrhovateľovi priznala z dôvodu, že suma starobného dôchodku navrhovateľa sa zvýšila za obdobie dôchodkového poistenia získané počas poberania tohto dôchodku alebo jeho časti. Následne odporkyňa vydala rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14.06.2016 (ďalej len „Rozhodnutie III“), ktorým podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. zrušila Rozhodnutie I s odôvodnením, že bolo nesprávne vydané. Ďalej odporkyňa vydala dňa 15.06.2016 zmenové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „Rozhodnutie IV“), ktorým doplnila Rozhodnutie II. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedla, že navrhovateľovi bol od 02.01.2010 priznaný výsluhový dôchodok, a preto odporkyňa pri určení sumy starobného dôchodku postupovala v súlade s

rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, č. 55/2011, uverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v čiastke 5/2011. Uviedla, že spôsob výpočtu sumy starobného dôchodku je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Proti Rozhodnutiu III podal navrhovateľ odvolanie zo dňa 26.08.2016, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia pre nezákonnosť a zároveň podal odvolanie aj proti Rozhodnutiu IV z dôvodu, že žiadosť o prepočítanie starobného dôchodku bola podaná pre nesprávny postup pri základnom výpočte prvotnej výšky priznaného starobného dôchodku, pričom uviedol, že priznať zvýšenie starobného dôchodku nežiadal. Ďalej namietal krátenie starobného dôchodku podľa § 33 ods. 2 Dohovoru. Domáhal sa zrušenia Rozhodnutia IV, nakoľko podľa jeho názoru bolo vydané nelegitímne a nelegálne ako druhé poradí, bol porušený princíp „ne bis in idem“.

O opravných prostriedkoch navrhovateľa rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 24Sd/135/2016-120 zo dňa 06.12.2016 tak, že rozhodnutia odporkyne, č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14.06.2016, 19.05.2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 15.06.2016, potvrdil.

Voči rozsudku krajského súdu zo dňa 06.12.2016 podal dňa 19.01.2017 navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9So/18/2017 zo dňa 27.02.2019 tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 24Sd/135/2016-120 zo dňa 06.12.2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení predmetného rozsudku odvolací súd poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie odporkyne zo 14.06.2016 (Rozhodnutie III) a rozhodnutie zo 15.06.2016 (Rozhodnutie IV) boli doručené navrhovateľovi 08.07.2016 (resp. oprava Rozhodnutia IV z 12.09.2016 bola doručená 16.09.2016), teda už za účinnosti zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Upozornil, že krajský súd v tejto súvislosti opomenul skutočnosť, že v zmysle ust. § 215 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., v znení účinnom od 01.07.2016, o podanom odvolaní proti rozhodnutiu ústredia rozhoduje generálny riaditeľ odporkyne. Z uvedeného dôvodu je na rozhodnutie o opravnom prostriedku proti Rozhodnutiu III a Rozhodnutiu IV príslušný generálny riaditeľ odporkyne a nie krajský súd. Bez právoplatného rozhodnutia o odvolaniach voči Rozhodnutiu III a Rozhodnutiu IV nie je možné posúdiť opravný prostriedok podaný navrhovateľom v tomto konaní. Krajský súd bol preto povinný odvolanie voči Rozhodnutiu III a Rozhodnutiu IV postúpiť na odvolacie konanie generálnemu riaditeľovi odporkyne a konanie prerušiť až do jeho právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd v súlade s uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, uznesením, ktoré je predmetom tohto konania, prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia o odvolaniach navrhovateľa proti rozhodnutiam odporkyne zo dňa 14.06.2016 a zo dňa 15.06.2016 jej príslušným orgánom, generálnym riaditeľom odporkyne.

Voči uzneseniu krajského súdu zo dňa 10.05.2019 o prerušení konania podal navrhovateľ odvolanie. Vyjadril v ňom nesúhlas s tým, že správny súd postupoval v konaní zmätočne, keď rozhodoval vo veci, o ktorej mal rozhodnúť generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, ústredie, Bratislava. Namietal nezákonnosť rozhodnutí odporkyne, ktorými vniesla do konania chaos, v dôsledku čoho bol navrhovateľ nútený podávať vyjadrenia a žiadosti na účelné uplatňovanie a bránenie práva. Trovy ktoré mu vykonaním všetkých úkonov vznikli, zavinila svojím konaním odporkyňa. Predložil listiny, ktorými preukázal všetky úkony vykonané v styku s odporkyňou a súdom a navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil uznesenie krajského súdu v časti: „následne s prihliadnutím na výsledok týchto odvolacích konaní vo veci opäť rozhodne vrátane trov konania“. Navrhol odvolaciemu súdu, aby uložil krajskému súdu, aby rozhodol o trovách konania ešte pred rozhodnutím odvolacieho orgánu odporkyne.

Odporkyňa k podanému odvolaniu vyjadrenie nepodala.

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal uznesenie krajského

súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 201 ods. 1 OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 202 ods. 3 písm. a/ OSP, odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

Podľa § 202 ods. 4 OSP, odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné;

Podľa § 246c ods. 1 OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250ja ods. 1 OSP, proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, preskúmaním odvolania podaného navrhovateľom voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/135/2016-206 zo dňa 10.05.2019, ktorým konanie prerušil (pridržiavajúc sa právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v uznesení č. k. 9So/18/2017 zo dňa 27.02.2019) zistil, že dôvody predmetného odvolania nesmerujú voči výroku napadnutého uznesenia. Navrhovateľ chcel odvolaním docieľiť, aby krajský súd rozhodol o trovách konania, vrátane odvolacieho konania ešte pred rozhodnutím odvolacieho orgánu odporkyne, ktorej bola vec súbežne postúpená za účelom vydania príslušných rozhodnutí o odvolaniach navrhovateľa.

V danej veci odvolací súd skonštatoval, že odvolaním navrhovateľa bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, voči ktorému nie je v zmysle § 202 ods. 3 písm. a/ a ods. 4 cit. ustanovenia OSP, odvolanie prípustné, pretože uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 24Sd/135/2016-206 zo dňa 10.05.2019 je rozhodnutím upravujúcim vedenie konania. Jedná sa o procesné rozhodnutie, ktoré nie je zamerané na predmet konania, ale zabezpečuje priebeh súdneho konania bez hmotnoprávneho vplyvu na jeho predmet. Navyiac, navrhovateľ v podanom odvolaní nenamietal správnosť výroku predmetného uznesenia, žiadal zrušiť vetu uvedenú v jeho odôvodnení, ktorú krajský súd citoval z rozhodnutia najvyššieho súdu, č. k. 9So/18/2017 zo dňa 27.02.2019, ktorá znie: „Následne s prihliadnutím na výsledok týchto odvolacích konaní vo veci opäť rozhodne vrátane trov konania“. Odvolaním teda navrhovateľ napadol obsahovú časť citovaného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (krajský súd o trovách konania napadnutým uznesením nerozhodoval), voči ktorému zákon odvolanie nepripúšťa.

Na základe uvedených dôvodov najvyšší súd podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietol odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 24Sd/135/2016-206 zo dňa 10.05.2019, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP, v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi nepriznal ich náhradu. Odporkyňa nemá na náhradu trov konania zo zákona nárok.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.